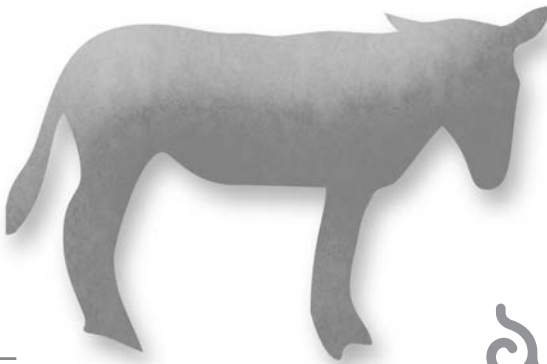

Dieren

– *sprekend als mensen*

Mieke Zomer

Uitgeverij Akasha

Inhoud

Voorwoord 9

door Leida Visée, holistisch dierenarts

Inleiding 11

Deel 1: Communiceren met dieren 13

1 Biografie 15

Mijn eerste contacten met dieren 15

Hoe ik als dierentolk ben begonnen 22

2 Dierentolken 27

Uitleg van diverse begrippen 27

Verschillende soorten dierenconsulten 38

Met een dier in gesprek gaan 41

Het belang van controleerbare informatie 46

Praten met vele soorten dieren 48

Vele manieren om dieren te helpen 49

Dierenleed 53

Dieren houden versus van dieren houden 55

3 Tips voor thuis 59

Praten met dieren in het dagelijks leven 59

Plaatjesdenken 62

Dierlijk gedrag met een menselijk tintje 64

4 Themacentrum De Zomerhof 67

De livecursus Communiceren met Dieren 67

Overige cursussen 72

Mens-dieropstellingen 73

Online met de tijd mee 75

Deel 2: Praktijkervaringen 77

Hella, mijn perfecte leermeester 79

Allemaal toeval 82

Teamwork 84

De furie 87

Intuïtie 90

Aafke 92

Niet Pluis 95

Kattenkruid of kruidenkat? 98

Een waarheid als een koe 100

LelleBelle 103

Toeristenmenu 106

Pimpelwees 108

Simons ultieme adrenalinekick 111

Hartverscheurend moederverdriet 113

Yins mentale omslag 116

Een magisch drankje 118

Recht op zelfbeschikking 121

Zijn en schijn is twee 123

Busje komt zo... 126

Hondse streken 128

Vakantievoorbereiding 130

Aquajoggen met Olivia 133
Het piepende-hondjes-matje 136
Het alfakwartje 139
Hartbewaking 142
Megagoed 144
Mensenjong 146
Wie het laatst lacht... 149
What's in a name... 152
Het was wel even slikken 154
Een heel bijzondere gave 156
Als geroepen 159
Drie beschuitbussen 161

Deel 3: Ervaringen van cursisten 171

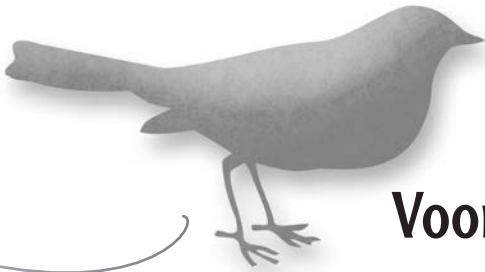
Adelaren *door Annemieke Muis* 173
Mopperend baasje *door Brigit Grommé* 175
Onze nieuwe pup *door Ria de Jong* 176
Salie *door Paulien Meijers* 178
Kraaiende hanen *door Menna Ploegstra* 180
Floris bij mij roepen *door Elice Labruyere* 181
Zindelijk maken *door Ria de Jong* 182
De bijzondere dierenwereld *door Brigit Grommé* 183
Keizersnee *door Bea Derkx* 184
Grappige ervaring *door Antoinette Jansen* 185
Fladderende vleermuis *door Brigit Grommé* 185
Laicos en zijn hoofdpijn *door Ria de Jong* 186
Wat een ontvangst *door Yvanka Gormus* 187
Zwemmen in zee *door Ilja Jansen* 189

Paardentaal *door Carolien Vermeij* 190
Paard gered door ongelovige thomas *door Menna Ploegstra* 193
Vrijheid blijheid *door Nathalie Steffens* 194
Zeven uur thuis zijn *door Miranda Bik* 195
Dierenambulance *door Henny van den Broek* 197
Optimaal gedeeld geluk met mijn paard *door Fabienne Abma* 198
Muisje *door Paulien Meijers* 200
Sadie en het ziekenhuis *door Ilja Jansen* 201
Mijn gids Masha *door Carolien Vermeij* 204
Charlie *door Bea Soesman* 207
Hardnekkig mijn eigen gevoel volgen *door Jitty de Jong* 208
Het project Mayra *door Annelies van de Wetering* 213
Trailer laden *door Nicolette Vogel-Couprie* 218

Tot slot: bazin, eigenaar, vrouwtje 221

Een woord van dank 223

Voorwoord

In mijn praktijk als holistisch werkend dierenarts hoor ik vrij regelmatig de verzuchting: kon mijn dier maar praten. Ook jaren geleden toen ik nog in de reguliere praktijk werkte, was het geen uitzondering als mensen deze wens uitten. Mijn antwoord was toen al steevast: misschien kunnen wij gewoon niet verstaan wat ze zeggen!

Het fenomeen van communiceren met dieren heeft de laatste jaren een behoorlijke vlucht genomen. Dat brengt mensen soms ook in verwarring: hoe vind je iemand die daadwerkelijk communiceert en betrouwbare resultaten heeft? Daarbij komt ook dat communicatie tussen mensen – soortgenoten dus – niet altijd soepel verloopt en nogal eens een bron van misverstanden is. Communicatie tussen individuen van verschillende diersoorten is misschien wel een nog grotere uitdaging.

Mieke Zomer is deze uitdaging met hart en ziel aangegaan. Dat is ook de enige manier om tot een oprecht gesprek te komen, met dier of mens. Dat dieren gehoord willen worden, blijkt wel uit de vele voorbeelden uit haar praktijk en uit de verhalen van haar cursisten.

Ook in mijn praktijk kan het veel tijd en onderzoek schelen als het dier zelf heeft aangegeven waar de problemen zitten. Mieke's werk – in het tot stand komen van een beter begrip tussen dieren en mensen – is van onschatbare waarde. Ik hoop en vertrouw dat dit boek ertoe zal bijdragen dat steeds meer mensen zich weten open te stellen voor wat dieren ons te zeggen hebben.

Leida Visée, holistisch dierenarts

Chiron, praktijk voor complementaire diergeneeskunde

Inleiding

Sinds ik met dieren praat, is mijn leven drastisch veranderd. Dit geldt niet alleen voor mijn leven, zelf ben ik ook een ander mens geworden. Ik merk dat ik veel toleranter en zachter ben dan jaren geleden. Waar ik vroeger met man en macht tegen windmolens vocht en zo bereikte wat ik wilde, bereik ik nu net zo goed wat ik wil, maar dan met hart en ziel.

Na duizenden gesprekken met dieren raak ik nog steeds geboeid door alles wat zij mij vertellen. Elk gesprek is uniek. Telkens laat ik mij verrassen door wat het dier mij te vertellen heeft.

In dit boek geef ik geen cursus 'communiceren met dieren in zeven stappen'. Zulke boeken zijn al genoeg geschreven. Bovendien leer je deze vaardigheid wat mij betreft niet uit een boek of tijdens een goedbedoelde cursus die snel in elkaar is geflanst. Ik vind het belangrijk dat je samen met medecursisten volledig in de materie wordt ondergedompeld zodat je ook kunt leren van het effect dat het praten met dieren op anderen heeft.

Met dit boek beoog ik elke dierenvriend te raken door de bijzondere verhalen die erin staan. Verhalen over honden, katten,

paarden en ezels. Verhalen over hun leven bij ons mensen. Al deze verhalen komen rechtstreeks uit de consulten die ik bij de dieren afneem. Ik hoop dat veel mensen zichzelf of hun dieren erin herkennen.

Ik hoop met dit boek vele ogen te openen voor het bewustzijn van dieren.

Raak je geïnspireerd en wil je na het lezen van dit boek zelf met dieren kunnen communiceren? Download dan nu meteen het gratis e-book om dit te leren: www.dierentolk.nl.

Wees gewaarschuwd: jouw leven en dat van je dieren kan na de cursus *Communiceren met Dieren* nooit meer hetzelfde zijn.

Mieke Zomer
Bathmen, oktober 2016

Deel 1

Communiceren met dieren

Mijn eerste contacten met dieren

In 1961 ben ik door mijn ouders in Haarlem op de wereld gezet waar ik als jongste van vier meisjes opgroeide. Ik geloof dat ik thuis de enige was die echt dol was op dieren. Van mijn ouders kreeg ik de ruimte om (van) ze te houden. Maximaal formaat kat dan. Groter was niet welkom. Ik mocht niet eens een pony in onze achtertuin van 3 x 5 meter. Zelfs niet een 'Ah, mama alsjeblieft, een hééél kleintje'.

Mijn eerste bewuste contact met dieren was met een eendenkuiken. Ik was toen zelf een jaar of zes. Het kuiken was amper een paar dagen oud toen het door twee jongens met een schepnetje bij zijn moeder vandaan werd geroofd. In het park liep het tweetal tegen mijn vriendinnetje en mij op. Ze lieten trots hun vangst aan ons zien. Dat zag er wel erg lief en aaibaar uit, zo'n klein eendenkuiken. Met enige overredingskracht lukte het ons de twee vriendjes ervan te overtuigen dat dit eendje bij hen geen overlevingskans had en dat het wel erg zielig was, zo'n kuiken alleen. Wij vertelden de jongens dat de vader van mijn vriendinnetje 'van de

pliessie' was en mijn vader dierenarts. Stom genoeg geloofden ze ons.

Thuis werd onze nieuwe aanwinst Waggel gedoopt. We hebben kostelijk om haar gelachen. Na het eten mocht ze op tafel rondlopen en de restjes van de borden eten.

Tot mijn moeder de spinazie van de muren moest schrapen. Toen mocht dat niet meer. Later verhuisde Waggel wegens nachtelijk gesnater in onze kinderrijke buurt verplicht naar de kinderboerderij van de Haarlemmerhout. Waggel was de eerste van vele dieren die daarna met de regelmaat van de klok bij ons gezin werden gedumpt. Aangelopen katten, vogeltjes die tegen het raam waren gevlogen, ik had altijd wel een sneuerikje onder mijn hoede dat mijn verzorging meestal overleefde.

Op mijn achttiende werd ik eigenlijk als vanzelfsprekend dierenartsassistent. Daar kwam ik van een koude kermis thuis. De manier waarop in deze praktijk met dieren werd omgegaan, had weinig te maken met mijn liefde voor onze medeaardbewoners. De dieren waren vooral economisch interessant waardoor met het betere gok- en giswerk snel veel geld kon worden verdiend.

Na deze desillusie over het werken als dierenartsassistent, vertrok ik naar een melkveehouder in het noorden van het land. Daar werkte ik dag in dag uit met koeien en schapen en daar heb ik dan ook de liefde en het respect voor het boerenbedrijf ontwikkeld. Heerlijk tussen de dieren bezig zijn, ze helpen bij de bevalling, koeien melken en stallen uitmesten, 's nachts waken in de lammertijd. Als ik terugkijk op mijn leven, heeft deze periode op de boerderij een diepe indruk op mij achtergelaten.

2 Dierentolken

Uitleg van diverse begrippen

Tijdens het voeren van mijn gesprekken met al deze dieren maakte ik niet louter gebruik van telepathie. Ook schakelde ik mijn intuïtie in, werkte ik met gedachtekracht en nam ik binnenzintuiglijk waar. Wat deze begrippen inhouden, wordt in deze paragraaf uitgelegd.

Telepathie

Bij telepathie breng je gevoelens, gedachten of zintuiglijke waarnemingen over aan iemand anders of je ontvangt deze. Er is dus een zender en een ontvanger.

De meeste mensen staan open voor telepathisch contact met een ander. Zo kun je net aan je zus denken, een seconde voordat ze jou belt. Tien tegen een dat zij jou onbewust een seintje heeft gestuurd dat zij jou zou gaan bellen. Zij toetst het nummer in en voordat jij de telefoon oppakt, denk jij al aan haar. In Europa noemen wij dat toeval. Woon je tussen de Aboriginals in Australië, dan heet dat telepathie. Word je zelf maar eens bewust hoe vaak je iets ‘toevallig’ vindt. De anekdote *Allemaal toeval* op pagina 82 zal ook beslist je ogen openen voor alle informatie die je onbewust oppikt van jouw dieren.

Het verhaal van Patriot, een pony die te koop stond, kan ook op telepathie berusten. Hierin ziet de verkoopster van Patriot in feite al voor zich hoe hij zich, ingespannen voor de kar, gaat gedragen. En Patriot doet dat ook. Dit verhaal heet *Teamwork* en staat op pagina 84.

Neem anders het verhaal over *De furie* op pagina 87. Ik kon ezel Julia die in volle rengalop op ons afstierde maar op één manier bereiken: telepathisch.

Intuïtie

Intuïtie kun je omschrijven als een ‘weten’ dat van binnenuit komt. Een stemmetje waar je al dan niet naar luistert. De meest succesvolle zakenmensen en artiesten zijn erg intuïtief. Zij luisteren naar hun eigen ‘weten’. De mensen die het altijd maar voor de wind lijkt te gaan, zijn ook intuïtief goed ontwikkeld. Ze gaan met de flow mee, met wat hun intuïtie hen ingeeft. Mannen geven het vaak een andere naam: ‘fingerspitzengefühl’.

Intuïtie in het dagelijks leven kan leiden tot verrassende situaties. Voor een voorbeeld waarbij ik gebruik maak van mijn intuïtie, verwijs ik naar het verhaal *Intuïtie* op pagina 90. Het is echt bizar wat je kan overkomen als je gewoon je intuïtie volgt wanneer je daar zelf de ruimte en tijd voor neemt. Er gaat dan een wereld voor je open.

Gedachtekracht

Dat wat we denken, kan een enorme invloed uitoefenen op onszelf en op onze omgeving.

Tijdens onze livecursus *Communiceren met Dieren* maken we onder andere een onthaastende wandeling met onze ezels. Met vier hoeven op de grond is zo’n ezel goed geaard. Ben je een zwever,

Allemaal toeval

Op een avond zit ik televisie te kijken als mijn kat Mouse bij me komt zitten. Ik streel hem als vanzelfsprekend even. Precies op de plek waar mijn vingers de vacht van mijn kat kroelen, voel ik een hard knobbeltje: hè jakkes, dat moet een teek zijn. Ik blaas Mouse's vacht opzij en inderdaad, ik bevind mij al gauw oog in oog met zo'n veelpotige griezel die mij grijnzend en gluiperig zit aan te kijken. Met mijn

machtige tekenpincet draai ik hem behendig uit het velletje van mijn kat. De nu hulpeloos met zijn tentakels in de lucht maaiende parasiet wikkel ik in een keukenrolvelletje en geheel tegen mijn dierlievende principes in wens ik hem een goede reis naar het licht terwijl ik hem samen met een brandende lucifer in de kachel leg.

Ook toevallig dat ik Mouse precies daar kroel waar die nare teek zit!

Later die week zit ik de krant te lezen. Opeens bedenk ik mij dat ik niet weet of de waterbak van de dieren nog wel goed gevuld is. Ik loop naar de keuken met in mijn kielzog mijn hond. Warempel: de bak is leeg. Ik vul 'm met lekker fris water en de hond begint meteen te drinken. Wat een toeval dat ik terwijl ik een artikel over de G8 lees, zomaar aan die waterbak moet denken en dat ie bovendien ook daadwerkelijk leeg is als ik 'm check!

De volgende dag loop ik al bijna met mijn hond het winkelcentrum uit als ik een ingeving krijg. Ik bedenk mij dat ik weer eens een leuk speeltje moet kopen voor dit allerliefste hondenvriendinnetje dat altijd zo vrolijk kwispelend naast mij meeloopt. We lopen terug en kiezen samen bij de dierenwinkel een spannend speleding uit. Iedere keer vergat ik bij het boodschappen doen weer iets nieuws te kopen, maar gelukkig dacht ik er dit keer toevallig aan op de terugweg naar huis.

Waar zou die ingeving over dat speeltje trouwens vandaan komen? En die over die lege waterbak? En hoe zit dat met die griezelige teek? Allemaal toeval?

Niet dus. Toeval bestaat voor mij niet meer: niet mijn vingers vonden toevallig (!) de teek, nee, mijn kat heeft met zijn lijf de plek van mijn vingers opgezocht. Hij heeft het zo nauwkeurig uitgemikt dat ik met mijn vingers zijn teek zou voelen. Hij wist dat ik hem dan van zijn ongewenste ruiters zou verlossen.

Hetzelfde met die waterbak. Mijn hond had dorst. Ze zag dat ik de krant zat te lezen en ze weet dat ze mij nodig heeft om die waterbak te vullen. Dus stuurde ze mij het plaatje van een lege waterbak of het gevoel van dorst. Ik reageerde daarop. Haar dorst werd geleest. En met het speeltje al niet anders: mijn hond zag dat ik

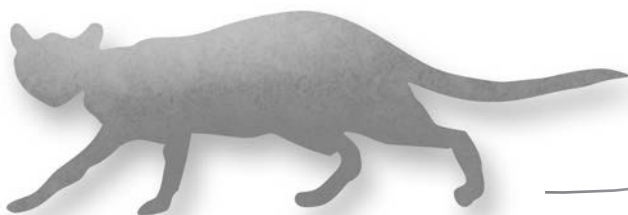

Simons ultieme adrenalinekick

Simon is een siamees die plotseling gedrag is gaan vertonen dat Hanneke zorgen baart: hij is van de ene dag op de andere dag begonnen met knoerthard miauwen. Buiten lijkt hij steeds verder van huis te gaan. Als een magneet lijkt hij door de snelweg te worden aangetrokken. Nota bene naar dezelfde plek waar het gezin in de loop der jaren al vijf katten van het asfalt heeft moeten schrappen. Omdat het gezin dol is op katten en eigenlijk niet zonder kan, is dit keer bewust gekozen voor een siamees. Dit ras zou huiselijker zijn dan de Europees korthaar.

Als ik op Simon intune, komt hij helder op mij over. Hij mag dagelijks naar buiten waar hij een leuke tuin tot zijn beschikking heeft. Hij laat mij een oude schuur zien, een oude fruitboom en gras plus een stukje tuin dat nog niet klaar is. Dat ziet er wild uit. Dat is Simons lievelingsplekje. Als het maar wild is.

Simon is inmiddels vier en zou graag wat minder structuur in zijn leven willen, zo vertelt hij mij. Hij heeft behoefte aan avontuur en zoekt het dan ook op. Nu, in de bloei van zijn leven wil hij nog meer van de wereld zien, heeft hij behoefte aan afwisseling en wil hij vooral naar buiten. Op de een of andere manier zoekt hij zelf telkens het gevoel op waarvan hij in paniek raakt. Hij wil

die adrenaline in zijn lijf voelen. Enkel en alleen zijn lijf wil dit voelen. Het lijkt of zijn lijf krachtiger is dan zijn geest, alsof het een verslavend effect op hem heeft. Dat is ook de reden waarom hij langzaam maar zeker steeds vaker naar de snelweg trekt: daar is het spannend.

Zijn eerste adrenalineshot kreeg hij toen hij in de oude boom achter het huis zat. Hij was erin geklommen en durfde niet meer naar beneden. De laatste paar meter voor zijn landing waren een vrije val. Deze adrenalinekick deed zijn lichaam vragen om meer. Simon laat mij deze kick luid en duidelijk voelen: de adrenaline giert door mijn lijf.

Ik vertel Simon van de mogelijke consequenties van zijn honger naar sensatie langs de snelweg. Dat hem dit uiteindelijk zijn leven kan kosten. Ik vraag hem of hij dood wil. Nee, natuurlijk wil hij dat niet.

Dan leg ik hem uit dat snelwegen levensgevaarlijke plekken zijn voor katten. Dat het gezin daar al meerdere katten aan heeft verloren. Ik vertel hem dat ik Hanneke zal vragen het volgende te doen: Simon in de reismand mee de tuin innemen en dan elk kattengrafje bezoeken dat is aangelegd. En dan te denken aan de kat die er begraven ligt en de schrik van dat moment en het verdriet opnieuw beleven. Ik vertel Simon dat ik wil dat hij zich realiseert hoe groot het verdriet zal zijn als ook hij van de snelweg moet worden geraapt en hier moet worden begraven.

Ik vertel hem vervolgens dat hij een voorbeeld kan nemen aan Danny, de gezapige kat van de bureu. Danny blijft namelijk wel dicht bij huis.

Vervolgens vertel ik Hanneke wat ik met Simon heb besproken. Als zij de volgende dag van haar werk thuiskomt, pakt ze de

reismannd voor het voorgenomen grafjesbezoek in de achtertuin. De reismannd blijkt niet nodig. Simon zit haar buiten al op te wachten bij de grafjes. Op haar hurken en met Simon los naast zich denkt Hanneke opnieuw terug aan het verdriet en de pijn die zij bij het overlijden van de hier begraven katten voelde. Staat ze op om naar het volgende grafje te lopen, dan loopt Simon uit zichzelf mee. Dit herhaalt zich tot alle vijf grafjes bezocht zijn. Simon wijkt geen moment van Hanneke's zijde en ondergaat het hele ritueel.

Een paar weken later krijg ik een mail: Simon schreeuwt niet meer en zijn verontrustende gedrag is over. Zagen de twee buurkatten Simon en Danny elkaar eerder nooit staan, nu trekt Simon zich erg op aan Danny. Ook het opzoeken van gevaarlijke situaties lijkt voor Simon verleden tijd te zijn. Negeert de achterdeur richting de snelweg. Gaat voorom en komt uit zichzelf weer thuis. Simon blijft gezellig dicht bij huis en kan met een gerust hart weer buiten worden gelaten. Mogelijk was de impact van het grafjesbezoek zijn ultieme adrenalinekick en is hij nu voor het leven genezen.

Hartverscheurend moederverdriet

Dorinde is een Siamees van acht die al sinds haar intrek in dit huis, een jaar of zes geleden, merkwaardig gedrag vertoont. Ze loopt de hele nacht klaaglijk te miauwen. Overdag sleept ze haar speelgoedbeestjes eerst door het hele huis en daarna laat ze deze in haar waterbak vallen. De vraag is nu: waarom vertoont Dorinde dit gedrag?

Als ik Dorinde roep en vraag of ze met mij wil praten, geeft ze aan dat ze daar echt niet op zit te wachten. Ze loopt daarom bij

Mouse

Pas op voor de HOND

Postbode	III III IIII
Inbreker	III II
Autobanden	III III III III
Katten	III III

